

ՀՀ ԿԳՍՄ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

«ԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆ և ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆ»

ՍՈՑԻԱԼ-ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԿՐԹԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

Ավարտական հետազոտական աշխատանք

Թեմա՝

Գնահատումը դպրոցում

Հետազոտող՝

Թամարա Միրզոյան

Դպրոց՝

Որոտանի միջնակարգ դպրոց

Ղեկավար՝

Նելլի Ղուլունց

Գորիս 2022թ.

Բովանդակություն

Ներածություն.....	3
Գնահատումը դպրոցում.....	5
Գնահատման պահանջներ տարրական դպրոցում	10
Եզրակացություն և առաջարկություններ	13
Օգտագործված գրականության ցանկ.....	15

Ներածություն

Կրթության նորացված բովանդակությանն անցնելուն համապատասխան՝ առաջանում է աշակերտների կրթական նվաճումների գնահատման նոր, օբյեկտիվ համակարգի անհրաժեշտություն:

Ուսուցչի գնահատման գործունեությունը չպետք է դասի առանձին մաս լինի, այն պետք է ներթափանցի նրա ամբողջ աշխատանքի մեջ: Միևնույն ժամանակ, կարևոր է հիշել, որ պետք է գնահատել ոչ միայն կրթական աշխատանքի արդյունքը, այլ հատկապես աշխատասիրությունը, դժվարությունները հաղթահարելու, անկախություն դրսևորելու ցանկությունը: Հենց այդ պատճառով ուսուցչի առջև ծառայած խնդիրներից մեկն այն է, թե ինչպես կազմակերպել սովորողների կրթական նվաճումների գնահատումը, որպեսզի այն չսահմանափակվի միայն գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների գնահատմամբ, այլ ընդգրկի ամբողջ կրթական գործունեության ընթացքը և դրա արդյունքները:

Գնահատման գործընթացի վերանայման արդիականությունն այսօր որոշվում է կրթության ժամանակակից ռազմավարական նպատակներով, կրթության մակարդակի բարելավման անհրաժեշտությամբ՝ հաշվի առնելով միջազգային չափանիշները և կրթության որակի ժամանակակից պահանջները. գնահատման միասնական պահանջների մշակման անհրաժեշտությունը և աշակերտների կրթական նվաճումների գնահատում:

Դպրոցում տարրական կրթության նոր չափանիշի ներդրման համատեքստում հիմնարար փոփոխություն է տեղի ունենում կրտսեր աշակերտների ուսումնառության արդյունքների գնահատման համակարգում:

Դպրոցում սովորելու ընթացքում երեխան գնահատվում է մինչև 2000 անգամ: Այն գնահատվում է ուսուցիչների կողմից և գնահատվում բանավոր պատասխանների և գրավոր աշխատանքի համար: Այնուհետև եռամսյակի վերջում (կիսամյակ, տարի) տրվում են գնահատականներ: Հաջորդը գալիս են քննությունները, որոնցում գնահատվում են նաև շրջանավարտները:

Այս աշխատանքը **նպատակն է** կատարելագործել սովորողի գիտելիքների, կարողությունների ու հմտությունների մակարդակը, անձնային աճը, ուսումնական գործընթացը և վերահսկել ուսման որակը՝ խթանելով սովորողի ներուժի առավելագույն

զարգացումը: Գնահատման միջոցով խթանել քննադատական և ստեղծագործական մտածողության զարգացումը:

Սահմանվել են հետևյալ **խնդիրները**.

- Մշակել գնահատումը իրականացնելու կանոններ,
- Բացահայտել գնահատման համակարգի դերը սովորողի կյանքում:
- Աշակերտների, ծնողների և ուսուցիչների հարցումներ անցկացնել գնահատման համակարգի վերաբերյալ,

Գնահատումը դպրոցում

Հաճախ հոգեբանական և հատկապես մանկավարժական գրականության մեջ նույնացվում են «գնահատում» և «նիշ» հասկացությունները: Այնուամենայնիվ, այս հասկացությունների միջև տարբերությունը չափազանց կարևոր է ուսուցիչների գնահատման գործունեության հոգեբանական, մանկավարժական, դիդակտիկ և կրթական ասպեկտների ավելի խորը ընկալման համար:[1]

Գնահատումը գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների համեմատության գործընթացն է այն չափորոշիչների հետ, որոնք ներկայացված են ուսումնական ծրագրում: Գնահատումը հսկայական ազդեցություն ունի աշակերտների գործունեության և վարքի, անհատականության ձևավորման վրա, կատարելով տարբեր գործառույթներ՝ խթանող, վերահսկիչ, ավստորոշիչ, ուսուցում (տեղեկատվական և կողմնորոշում), կարգավորող (կառավարչական), կրթական, սոցիալ-մանկավարժական: Հայտնի են նաև գնահատման մանկավարժական պահանջները՝ անհատական բնույթ, տարբերակված մոտեցում, համակարգված մոնիտորինգ և գնահատում, համապարփակություն, ձևերի բազմազանություն, պահանջների միասնություն, օբյեկտիվություն, մոտիվացիա, հրապարակայնություն:

Գնահատումը ներառում է գնահատվող անձի մոտ որոշակի գույքի զարգացման աստիճանի որակավորում, ինչպես նաև նրա գործողությունների կամ կատարողականի արդյունքների քանակական և որակական գնահատում: Գնահատականը կետերով բնութագրում են աշակերտի բացարձակ և հարաբերական հաջողությունները. բացարձակ այն առումով, որ գնահատականը ինքնին ցույց է տալիս աշակերտի գիտելիքների կամ վարքի որակը, և հարաբերական, քանի որ, օգտագործելով գնահատականները, կարող ես դրանք համեմատել տարբեր երեխաների հետ:

Գնահատականը գնահատման քանակական միջոց է՝ արտահայտված միավորներով: Գնահատման և գնահատականի նույնականացումը հոգեբանական տեսանկյունից հավասարազոր կլինի խնդրի լուծման գործընթացն իր արդյունքի հետ նույնականացնելուն: Գնահատման հիման վրա գնահատականը կարող է հայտնվել որպես դրա ֆորմալ-տրամաբանական արդյունք: Բայց, ի լրումն, գնահատականը մանկավարժական խթան է, որը միավորում է խրախուսման և պատժի հատկությունները. լավ գնահատականը խրախուսանք է, իսկ վատ գնահատականը պատիժ է:[1]

Գնահատումն ազդում է աշակերտի անհատականության վրա, որպես ամբողջություն: Մանկավարժական գնահատումը ազդում է փոխվող վերաբերմունքի և կարծիքի վրա, որը գոյություն ունի դպրոցում դասարանի և աշակերտի միջև:

Գնահատման նոր համակարգի ներդրման անհրաժեշտությունը պայմանավորված է «Հանրակրթական պետական կրթակարգի» այն պահանջով, համաձայն որի՝ հանրակրթության որակը բարելավելու և ազգային արժեքներ կրող, ժողովրդավարական հասարակության քաղաքացի ձևավորելու համար անհրաժեշտ է, ի թիվս այլ միջոցառումների, նաև մշակել և ներդրել հանրակրթական դպրոցի գործունեության, ուսումնական գործընթացի կազմակերպման և ուսուցման արդյունքների գնահատման նոր համակարգ: Համաձայն «Սովորողների ընթացիկ գնահատման մեթոդաբանության» ընթացիկ գնահատումը բաղկացած է երկու՝ իրար փոխլրացնող ձևերից՝

1. ուսուցանող (ձևավորող) որակական գնահատում,
2. միավորային (ամփոփիչ) գնահատում:

Միավորային գնահատման արդյունքներն արտահայտվում են միավորներով՝ գնահատականով, իսկ ուսուցանող կամ ձևավորող գնահատման ժամանակ սովորողների առաջադիմության մասին տրվում են լոկ որակական՝ բառային նկարագրություններ և արժևորումներ:[3]

Մեր երկրի գրեթե բոլոր դպրոցներն որդեգրել են 10 բալանոց գնահատման համակարգը: Բայց կան ուրիշներ, օրինակ՝ 0-12 միավոր: Դրանք առավել հաճախ օգտագործվում են արտասահմանում: Պետք է ասեմ, որ ժամանակակից կենցաղային դպրոցում գործում են նաև գնահատականների 4 և 3 միավորանոց համակարգեր, քանի որ հաճախ մեկ և երկու միավորներ չեն տրվում:

Հարցումների գնահատման 10 միավորային սանդղակ

Բանավոր և գրավոր հարցումների գնահատման չափանիշներ կազմելու համար հաշվի են առնվում գնահատման նպատակը, առաջադրանքի տեսակը, բովանդակությունը, դրա կատարման համար գնահատվողից ակնկալվող պատրաստվածությունը և հետևյալ սանդղակը.

1 միավոր («շատ վատ») – պարզ առաջադրանքներ կատարելու համար պատրաստվածություն բոլորովին չի ցուցաբերում,

2 միավոր («վատ») – պարզ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է մասնակի պատրաստվածություն և թույլ է տալիս էական սխալներ,

3 միավոր («անբավարար») – պարզ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է պատրաստվածություն, սակայն թույլ է տալիս անճշտություններ, թերություններ և բացթողումներ,

4 միավոր («բավարար») – պարզ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն, չի բացառվում, որ կարող է թույլ տալ ոչ էական թերություն կամ վրիպում, որն ուշադրություն հրավիրելու դեպքում կարող է ինքնուրույն վերացնել,

5 միավոր («միջին») – պարզ բարդության առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն կամ ոչ բարդ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է պատրաստվածություն, սակայն թույլ է տալիս անճշտություն, թերություններ և բացթողումներ,

6 միավոր («միջինից բարձր») – ոչ բարդ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն, չի բացառվում, որ կարող է թույլ տալ ոչ էական թերություն կամ վրիպում, որն ուշադրություն հրավիրելու դեպքում կարող է ինքնուրույն վերացնել,

7 միավոր («լավ») – ոչ բարդ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն կամ բարդ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է պատրաստվածություն, սակայն թույլ է տալիս անճշտություն, թերություններ և բացթողումներ,

8 միավոր («շատ լավ») – բարդ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն, չի բացառվում, որ կարող է թույլ տալ ոչ էական թերություն կամ վրիպում, որն ուշադրություն հրավիրելու դեպքում կարող է ինքնուրույն վերացնել,

9 միավոր («գերազանց») – բարդ առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն կամ դժվարավուն բարդության առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է պատրաստվածություն, սակայն թույլ է տալիս անճշտություն, թերություններ և բացթողումներ,

10 միավոր («բացառիկ») – դժվարավուն բարդության առաջադրանքներ կատարելու համար ցուցաբերում է անհրաժեշտ պատրաստվածություն, չի բացառվում, որ կարող է

թույլ տալ ոչ էական թերություն կամ վրիպում, որն ուշադրություն հրավիրելու դեպքում կարող է ինքնուրույն վերացնել:[3]

Գիտելիքների գնահատումը, ինչպես նաև դրանց ստուգումը մեծ կրթական նշանակություն ունի: Գնահատումը ճիշտ օգտագործելով՝ ուսուցիչը հնարավորություն ունի անընդհատ խրախուսել աշակերտին գիտելիքներն ու հմտությունները կատարելագործելու, քննադատական մտածողությունը զարգացնելու, ճիշտ արժեքային դատողություններ մշակելու և իրենց աշխատանքը ինքնագնահատելու համար:

Գնահատման հիմնական պահանջը դրա օբյեկտիվությունն է: Գնահատման վրա չպետք է ազդեն ուսուցչի տրամադրությունը, նրա հակակրանքը առանձին աշակերտների նկատմամբ, նախկինում ձևավորված կարծիքները այս կամ այն աշակերտի մասին, դասի պահվածքը և այլ պատճառները, որոնք կապված չեն գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների հետ: Դուք չեք կարող օգտագործել գիտելիքների գնահատումը որպես պատժելու միջոց աշակերտին դասերը բաց թողնելու, կարգապահության խախտման, աննրբանկատության համար: Պետք է գնահատել դպրոցականների վերաբերմունքը ուսման նկատմամբ (դասին և տանը), քանի որ դա ուղղակիորեն ազդում է գիտելիքների և հմտությունների վրա:

Գնահատականների թերագնահատումը կամ գերագնահատումը աշակերտների գիտելիքների գնահատման հիմնական թերությունն է. դա հանգեցնում է գնահատման օբյեկտիվության նվազմանը և վնասում բարոյական դաստիարակությանը, առաջացնելով հակասություններ աշակերտների թիմում և աշակերտների և ուսուցչի միջև: Գնահատումը բազմակողմ նշանակության բացառիկ բարդ մանկավարժական գործիք է: Այն գործում է, առաջին հերթին, որպես ուսումնառության ձեռքբերումների գնահատում, այնուհետև որպես աշակերտին իր աշխատանքում խթանելու միջոց և որպես ուսման նկատմամբ նրա վերաբերմունքի հավանության կամ չհավանության արտահայտություն: Այն որոշում է աշակերտի «տեղը» դասարանի թիմում և այլն:

Գնահատումը ուսուցչից պահանջում է «մանկավարժական ազդեցության հմտություն», և այդ գործիքը պետք է օգտագործվի գրագետ և բարեխիղճ: Ուսուցչի հեղինակությունը մեծապես կախված է աշակերտների գիտելիքների և հմտությունների գնահատման նրա օբյեկտիվությունից, քանի որ նա անուղղակիորեն գնահատում է իր մանկավարժական աշխատանքը:

Գնահատումն ունի իր գործառույթները.

- 1) գնահատման օգնությամբ ուսուցիչը իր կարծիքն է հայտնում աշակերտի գիտելիքների մասին.
- 2) գնահատումը աշակերտին տեղեկացնում է իր հաջողությունների և անհաջողությունների մասին.
- 3) գնահատականներն ուղղորդում են աշակերտին իր գիտելիքների մակարդակի վերաբերյալ:

Գնահատելու մի քանի եղանակ կա.

- 1) նորմատիվ, երբ ուսանողի գիտելիքները գնահատվում են՝ ելնելով կրթության չափորոշիչի և ծրագրային պահանջներից.
- 2) անձնական, որտեղ աշակերտի արձագանքը համեմատվում է անցյալում նրա գործողությունների և պատասխանների հետ.
- 3) համեմատական, երբ ուսուցիչը համեմատում է մի աշակերտի գործողությունները մյուսի գործողությունների հետ.

Ժամանակակից դիդակտիկան առաջ է քաշում գնահատման այնպիսի պահանջներ, որոնցում լավագույնն է օգտագործել անձնական գնահատման մեթոդը, քանի որ այն թույլ է տալիս հետևել յուրաքանչյուր աշակերտի անհատական արդյունքներին:

Գնահատելիս ուսուցիչը պետք է հետևի հետևյալ կանոններին.

- Գիտելիքների վերահսկումը պետք է ներառի աշակերտների գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների բոլոր կարևոր տարրերը:
- Գնահատելիս ուսուցիչը պետք է ելնի գնահատման անհատական և նորմատիվ մեթոդից:
- Գնահատելիս ուսուցիչը պետք է բացատրի, թե ինչու է այդպես գնահատում աշակերտի գիտելիքները:
- Գնահատելիս ուսուցիչը պետք է կիրառի հսկողության տարբեր մեթոդներ:
- Անհրաժեշտ է աշակերտներին հնարավորություն տալ մի քանի անգամ ուղղել գնահատականը:
- Բացի ուսուցչի վերահսկողությունից, գնահատելիս պետք է լինի աշակերտի ինքնատիրապետում և ինքնագնահատում:

Ժամանակակից գնահատման համակարգն ունի իր բացասական հատկանիշները.

1. Շատ աշակերտների համար գնահատումը դառնում է նրանց ուսումնական գործունեության վերջնական նպատակը, որն ի վերջո քողարկում է ուսման իրական շարժառիթները և ճանաչողական գործունեությանը: Ուստի աշակերտները սովորում են միայն լավ գնահատական ստանալու համար, այլ ոչ թե նոր գիտելիքներ ձեռք բերելու համար:

2. Դասին սովորողների միայն մի մասն է ենթարկվում գիտելիքի հսկողության և գնահատման, ուստի ուսուցչի համար կարող է դժվար լինել պարզել, թե իրականում ինչպես են սովորողները սովորել իրենց սովորած նյութը:

3. Դպրոցում ուսուցչի գնահատումը դառնում է գլխավորը, իսկ ինքնատիրապետմանն ու ինքնագնահատականին ավելի քիչ ուշադրություն է դարձվում կամ ընդհանրապես չի արվում:

4. Հաճախ աշակերտի գնահատականը դառնում է ուսուցչի աշխատանքի գնահատում: Եթե աշակերտը բարձր գնահատական է ստացել իրենց պատասխանի համար, ապա ուսուցիչը այնքան լավն է եղել, որ կարողանում է լավ բացատրել նյութը, և հակառակը: Այս մոտեցումը խանգարում է շատ ուսուցիչների օբյեկտիվորեն գնահատել աշակերտների պատասխանները:

Ուսուցչի բանավոր գնահատականը կարևոր դեր է խաղում, հատկապես, եթե այն վերաբերում է աշակերտի մոտ ինքնագնահատականի ձևավորմանը: Ուսուցիչը չպետք է համեմատի աշակերտների առաջադիմությունը, քանի որ դա կարող է վնասել միջանձնային հարաբերությունները դասարանում: Ուստի ավելի լավ է համեմատել աշակերտի գիտելիքների մակարդակը նրա անցյալի արժանիքների հետ:

Գնահատման պահանջներ տարրական դպրոցում

Տարրական դպրոցում գնահատման համակարգը համարվում է ամենակարևոր, բայց միևնույն ժամանակ ամենախնդրահարույց ոլորտներից մեկը: Նախ և առաջ անհրաժեշտ է հաշվի առնել տարրական դպրոցական տարիքի երեխայի հոգեբանական առանձնահատկությունները. գիտելիքների ստուգումը պետք է որոշվի

նախկինում ուսումնասիրված նյութի բնույթով և ծավալով և աշակերտների ընդհանուր զարգացման մակարդակով:

Նույնքան կարևոր է օբյեկտիվության պահանջը: Ուսուցչի անձնական վերաբերմունքը աշակերտի նկատմամբ չպետք է արտացոլվի գնահատման մեջ: Սա հատկապես կարևոր է, քանի որ ուսուցիչը հաճախ երեխաներին բաժանում է գերազանց աշակերտների, լավ սովորողների, վատ սովորողների և, անկախ աշխատանքի կոնկրետ արդյունքից, նշում է այս բաժանման համաձայն՝ նա գերազնահատում է գերազանցիկին և թերազնահատում վատ սովորողին:

Դպրոցականների կողմից ուսուցչի գնահատականն ընդունելու բնույթը կախված է նրանց մոտ ինքնագնահատականի ձևավորման աստիճանից: Այս պահանջի իրականացումը առանձնահատուկ նշանակություն ունի երեխայի կրթական և ճանաչողական մոտիվացիայի և սովորելու նկատմամբ նրա վերաբերմունքի զարգացման գործում:

Ուսուցիչը պետք է հիշի, որ գնահատման գործունեության հիմնական պահանջներից մեկը աշակերտների արդյունքները գնահատելու, դրանք տեղեկատուների հետ համեմատելու, սխալներ տեսնելու և տարբեր տեսակի աշխատանքների պահանջներն իմանալու հմտությունների ձևավորումն է: Ուսուցչի գործը դասարանում հասարակական որոշակի կարծիք ստեղծելն է՝ ի՞նչ պահանջների է համապատասխանում աշխատանքը որպես «գերազանց», ճի՞շտ է գնահատվում այս աշխատանքը, ինչպիսի՞ն է աշխատանքի ընդհանուր տպավորությունը, ի՞նչ է պետք անել սխալները շտկելու համար: Այս և այլ հարցեր դասարանում կոլեկտիվ քննարկման հիմք են դառնում և նպաստում դպրոցականների գնահատման գործունեության զարգացմանը:

Օրինակ բերենք. Ուսուցիչը տեսքատային խնդիր է տալիս 3-րդ դասարանում, նախքան այն ստուգելու առաջարկներ փոխանցելը: Աշակերտն իր աշխատանքում գտնում է սխալներ և ուղղում դրանք: Հրահանգներին համապատասխան՝ ուսուցիչը միավորով նվազեցնում է գնահատականը: Եկեք վերլուծենք այս իրավիճակը: Աշակերտն ինքը գտել է սխալները, ինչը նշանակում է, որ նա տիրապետում է ինքնատիրապետման հմտությանը: Բնականաբար, այս դեպքում ոչ թե պատիժ է պահանջվում, այլ խրախուսում: Բայց կա մի ուսուցիչ, ով կասի. «Աշակերտը պետք է անմիջապես գրի առանց սխալների»: Այնուամենայնիվ, հմտությունը հմտության մեջ փոխանցելու գործընթացը (մասնավորապես, դա այն է, ինչ ուսուցիչը պահանջում է) բավականին դժվար և անհավասար է, ուստի այն, որ աշակերտը չի կարող անմիջապես

կիրառել, տեքստային խնդիրները լուծելու մեթոդները ավելի շուտ նրա դժբախտությունն է, ոչ թե նրա մեղքը: Եվ քանի դեռ աշակերտը չի զարգացրել այս կամ այն հմտությունը, նա պետք է իրավունք ունենա ուղղելու սխալը, ուսուցչի հետ միասին վերլուծելու իր անհաջողությունների պատճառները: Բացի այդ, այս իրավիճակը նաև ոչ մանկավարժական է, քանի որ աշակերտի մոտ ձևավորվում է բացասական վերաբերմունք ինքնատիրապետման գործողության նկատմամբ, անտարբեր վերաբերմունք գնահատման նկատմամբ («Ինչու՞ սխալներ փնտրել քո մեջ, եթե ուսուցիչը, այնուամենայնիվ, իջեցնում է գնահատականը»): Նման իրավիճակում առաջացող հակասությունը բացասաբար է անդրադառնում ողջ ուսումնական գործընթացի վրա, քանի որ անհարմարություն է մտցնում աշակերտի և ուսուցչի, դասընկերների, երեխաների և ծնողների հարաբերություններում:

Կրթական գործառույթի իրականացման գործընթացում պայմաններ են ստեղծվում անհատականության այն գծերի ձևավորման համար, որոնք խթան են դառնում ուսման նկատմամբ դրական վերաբերմունքի համար: Սա առաջին հերթին վերաբերում է ինքնատիրապետում ցուցաբերելու կարողությանը և ցանկությանը: Դրանք ներառում են իրենց գործունեության արդյունքը ստանդարտի հետ համեմատելու ունակություն. կրթական գործողության մեթոդի ընտրության, նպատակին հասնելու միջոցների ճիշտությունը (անձշտությունը) վերլուծելու ունակություն. ուրիշի և սեփական աշխատանքում սխալների որոնում, դրանց պատճառների վերլուծություն և դրանք շտկելու ուղիների բացահայտում:

Այսպիսով, մոնիտորինգի և գնահատման համակարգը դառնում է սովորողի և ուսումնական միջավայրի հարաբերությունների կարգավորիչը: Աշակերտը դառնում է ուսումնական գործընթացի հավասար մասնակից: Նա ոչ միայն պատրաստ է, այլ ձգտում է ստուգել իր գիտելիքները, հաստատել, թե ինչ է հասել և ինչ դեռ պետք է հաղթահարի:

Գնահատման համար ուսուցիչը օգտագործում է թվային միավոր (նիշ) և արժեքային դատողություն: [2]

Եզրակացություն և առաջարկություններ

Այսպիսով՝ գնահատումը հնարավորություն է տալիս

Սովորողներին՝

- կիրառելով ուսումնառության տարբեր ձևեր և մտածողության որակներ՝ դրսևորել գիտելիքների, հասկացությունների ընկալում և դրանք համապատասխան իրադրության մեջ կիրառելու կարողություն.
- նախապես տեղեկանալ և հասկանալ այն չափանիշները, որոնց հիման վրա պետք է գնահատվեն իրենց աշխատանքի արդյունքները, վերլուծել իրենց և ուրիշների ուսումնառությունը և բացահայտել՝ այդ գործընթացում ինչը բարելավման կարիք ունի.
- սովորածը հաղորդել կամ սովորեցնել ուրիշներին:

Ուսուցիչներին՝

- տեղեկատվություն ստանալ ուսուցման յուրաքանչյուր փուլի մասին՝ հաշվի առնելով սովորողների պահանջները և ուսուցիչների ուսումնասիրությունները.
- մշակել և զարգացնել ուսուցման արդյունավետ մոտեցումներ՝ հաշվի առնելով յուրաքանչյուր սովորողի անհատական առանձնահատկությունները, մտավոր կարողություններն ու մշակութային տարբեր արժեքները.
- համագործակցաբար վերլուծել և բարելավել սովորողների առաջընթացը:

Ծնողներին՝

Ծանոթանալ և արձագանքել երեխայի(ների) ուսումնական առաջընթացը և զարգացումն արձանագրող փաստերին և տեղեկատվությանը:

Ուսումնասիրելով առկա գրականությունը՝ կարող ենք առանձնացնել դպրոցական գնահատականների խնդրի լուծման հետևյալ նոր մոտեցումները.

- գնահատումը դիտվում է որպես ուսուցման վերջնական արդյունք.
- բացահայտվում է ուսումնառության արդյունքների համապատասխանությունը կրթական չափորոշիչներին.
- սահմանվում է վստփորողների իրավասության մակարդակը.
- գնահատման համակարգի կողմնորոշումը կրթական գործունեության արդյունքի վրա, այլ ոչ թե ուսումնական գործընթացի վրա, որը համապատասխանում է

դպրոցականների կրթական գործունեության գնահատման ավանդական համակարգին:

Այս թեմայի շուրջ ես հարցում եմ անցկացրել ուսանողների, ծնողների և ուսուցիչների միջև՝ գնահատման ներկայիս համակարգի նկատմամբ վերաբերմունքը բացահայտելու նպատակով: Եվ ստացվում են հետևյալ արդյունքները.

Հարցմանը մասնակցել են 8-11-րդ դասարանների սովորողներ՝ 30 հոգի:

Գո՞հ եք գիտելիքների գնահատման տաս միավորանոց համակարգից:

Այո- 89%, Ոչ- 11%

Արդյո՞ք տարրական դպրոցում գնահատման համակարգի տարբերության կարիք կա:

Այո՝-30%, Ոչ-20% Դժվարանում է պատասխանել-50%

Հարցմանը մասնակցել է 25 ծնող:

Գո՞հ եք գիտելիքների գնահատման տաս միավորանոց համակարգից:

Այո-70%, Ոչ-30%

Արդյո՞ք տարրական դպրոցում գնահատման համակարգի տարբերության կարիք կա:

Այո՝-40%, Ոչ-35%, Դժվարանում է պատասխանել-25%

Հարցմանը մասնակցել է 15 ուսուցիչ:

Գո՞հ եք գիտելիքների գնահատման տաս միավորանոց համակարգից:

Այո- 80%, Ոչ- 20%

Արդյո՞ք տարրական դպրոցում գնահատման համակարգի տարբերության կարիք կա:

Այո՝-60%, Ոչ-35%, Դժվարանում է պատասխանել-5%

Օգտագործված գրականության ցանկ

1/ Б. Т. Ивановна «Школьный мир: история оценки» 2016 г.

2/ С. Т. Павловна «Контроль и оценка результатов обучения в начальной школе» 2019

3/ Է. Այվազյան «Մաթեմատիկայի դասավանդման մեթոդիկա» 2016